

ادبیات شفاهی، میراث معنوی کویرنشینان استان سمنان

حمیدرضا حسنی*

کارشناس ارشد میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان سمنان

فاطمه قلی‌پور کالمرزی

پژوهشگر آزاد

چکیده

ادبیات شفاهی، اسطوره‌ها، حماسه‌های ملی، روایت‌های غم‌بار و شادی‌آور زندگی روزمره و ترانه‌های همچون لالایی‌ها و متل‌های آهنگین را در خود حفظ کرده است. ادبیات شفاهی، از جمله میراث معنوی اقوام و گروه‌های مختلف انسانی شناخته می‌شود. ادبیات عامه، سراینندگان ناشناسی دارد و برآیند اندیشه و تخیل جمعی است که ماحصل آن در طی گذشت زمان و بنا بر تجارب و وقایع تلخ و شیرین به وجود آمده است. ویژگی خاص این قسم از فرهنگ، جاری بودن آن از گذشته تا روزگار معاصر است که پیوند فرهنگی مردمان دیروز و امروز را سبب می‌شود. ادبیات شفاهی، نشان‌دهنده اندیشه‌ها، سنت‌ها، عواطف و باورهای فرهنگی اقوام و ملل مختلف است. کویرنشینان استان سمنان، ادبیات پُرگهر و ارزشمندی را از پیشینیان خود به ارث برده‌اند. آنچه در این مقاله بدان پرداخته‌ایم، جلوه‌ای هر چند اندک از میراث معنوی ارزشمند ساکنین کویر در این استان پهناور است.

کلیدواژه *الله‌خوانی، انگاره، هُدا، متل، میراث معنوی، فریاد.*

*shahroud-viraf@yahoo.com